

2777 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2778

Tanke, som har været forfægtet her i Salen i flere Aar, og som ogsaa den forrige Krigsminister syntes at have Haab om at se udført, nemlig Tanken om Selvbeklædning. Smidlertid ville de Herrer se, at mit Forslag ikke er et Principforslag. Selv om vi nemlig ikke faae Beholdningerne fornyede, ville de dog have en saadan Størrelse, at der ikke vil kunne indtræde nogen Forlegenhed, om man end ikke skulde komme til det efter min Mening meget fornuftige og vistnok i høi Grad økonomiske System, at lade dem, der skulle møde i Hæren, møde i en Dragt, som de ogsaa kunne bruge i deres daglige Liv. Der tilvirkes jo Klæde, og der vil jo dog efter de Opgivelser, vi fik af det nævnte ærede Medlem, være tilbage for idetmindste 600,000 Rd. Beholdninger, saa at, naar vi sieblikkelig skulle staa krigsberedte, tror jeg rigtignok ikke, at vi let ville komme i nogenstomhelst Forlegenhed i saa Henseende. Dette er efter min Formening en af de Poster, hvor vi, henset til Sagen i og for sig og aldeles affet fra en Systemforandring i Retning af Selvbeklædning, kunne gjøre en fordelagtig Besparelse. — Hvad Forslaget under Nr. 4 „Elefskolen“ angaar, da vil det jo erindres, at denne Institution angiver sig i selve Hærloven som en midlertidig Foranstaltning. Man ser i § 76, at Skolens Bestemmelse er indtil Hærens Forsyning med Befalingsmænd paa anden Maade er tilstrækkelig sikret, at skaffe Hæren en Del af den Tilgang af Befalingsmænd, den behøver, ved at give unge Mennesker en dertil sigtende Uddannelse. Det forekommer mig, at der — man have nu, hvilke Tanker man vil om vor Hærs fremtidige Størrelse — ikke vil kunne ske nogen Skade, ved, at man et enkelt Aar stopper Tilgangen til den nederste Klasse i denne Skole, idet det forudsættes og er en Kjendsgjerning, der er tilstede, at der alligevel bliver en Tilgang af Underbefalingsmænd til Hæren. Man gjør altsaa ikke noget Brud paa Hærloven derved, og jeg tror, at, selv om de, der sætte

faa stor Pris paa Hærloven og betragte den som den hellige Sønfru, som man ikke i mindste Maade maa røre ved, heller ikke ville finde nogen Betænkelse ved at gaa ind paa Forslagene (Munterhed). Ja, undskyld, men jeg tror virkeligt, der bliver drevet noget Afgøderi med Hærloven. — Disse ere i Korthed mine Antydninger af den Tanke, som har ligget til Grund for de fremsatte Forslag, og jeg vil blot endnu bemærke, at, dersom der her i Salen skulde findes Mænd, hvad jeg tror, at der er, der have den Mening, at der, naar vi komme til Hærlovens Revision, vil ske overordentlig store Besparelser i Brugen af Mandskab og Penge, saa vil jeg henstille til Dem, om de ikke ligesaa godt kunne gaa med dertil i Aar. Det forekommer mig ikke, at vi kunne bringe Landet i nogen Fare ved allerede i Aar at spare denne Million. Derimod stiller det sig naturligvis anderledes med Hensyn til dem, der mene, at der ikke kan gjøres væsentlige Besparelser ved Hærlovens Revision, og som anse Hærloven omtrent for Idealet af, hvad det danske Folk skal anvende paa sit Forsvarsvæsen; for dem kan der naturligvis ikke være Tale om at gaa ind paa min Betragtning; men den første Kategori af Medlemmer tror jeg, at der er al Grund for mig til at henvende mig til med Opfordring om at stemme for Forslagene. — Jeg skal ikke opholde Thinget længere; jeg har ikke kunnet gjøre det kortere, naar det overhovedet skulde forstaaes, hvad der ligger til Grund for mine Forslag. Jeg skal derfor anbefale dem til de Medlemmer, der have den samme Mening som jeg, at der nemlig bør indtræde en betydelig Besparelse i vort Hærvæsen, hvis vi ikke i Fredstid skulde nedtrykkes saaledes deraf, at vi ikke have Noget at føre Krig for, naar Ulykken kommer.

Krigsministeren: Jeg skal først yde det ærede Finantsudvalg min Anerkjendelse af det Standpunkt, hvorpaa det har sat sig ved Behandlingen af Krigsministeriets Budget, navnlig dets § 22, nemlig at foreslaa det høie